

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 2. februar 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Louise Hauberg Wilhelmsen
Sagsnr.: 2009-730-1027
Dok.: LWI40640
+ bilag

1. Vedlagt fremsendes til Retsudvalgets orientering Rigsadvokatens redegørelse fra december 2010 om straffene i sager om røveri begået i private hjem.

Rigsadvokaten iværksatte i 2008 en midlertidig underrettnings- og forelæggelsesordning i sager om røveri begået i private hjem på baggrund af en øget opmærksomhed om disse sager. Efter anmodning fra Justitsministeriet afgav Rigsadvokaten i oktober 2009 en redegørelse for strafniveauet i de pågældende sager. I redegørelsen angav Rigsadvokaten også sin opfattelse af, om der kunne være brug for yderligere initiativer med henblik på at sikre en skærpet strafferetlig vurdering på dette område.

I redegørelsen, som blev sendt til Folketingets Retsudvalg den 19. november 2009 (Alm. del, bilag 99), inddelte Rigsadvokaten de indberettede sager i 3 hovedkategorier: egentligt hjemmerøveri (kategori 1), røveri i privat hjem med motiv af hævn eller inddrivelse af påstået gæld eller lignende (kategori 2) og indbrud, som udvikler sig til røveri (kategori 3).

Rigsadvokaten anførte, at den øgede opmærksomhed og den særlige indsats på området navnlig var rettet mod de egentlige hjemmerøverier – det vil sige røverier, hvor gerningsmanden og forurettede ikke har haft forudgående personlige relationer, hvor motivet må antages at være en formodning om værdier i forurettedes hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboerne var hjemme.

Rigsadvokaten anførte endvidere, at Højesteret i en dom refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 2009, side 1410, mere generelt havde udtalt, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri er en selvstændig skærpende omstændighed, som må tillægges betydning ved fastsættelse af straffen.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Desuden anførte Rigsadvokaten, at det også i hovedparten af de øvrige sager om egentligt hjemmerøveri udtrykkeligt af retten blev anset som en skærpende omstændighed ved røveriet, at det var begået i privat hjem.

Den samlede gennemgang af de domme, der var omfattet af kategorien egentligt hjemmerøveri, viste efter Rigsadvokatens opfattelse, at straffen lå i niveauet 2½ til 3 års fængsel, når der ikke forelå særlig skærpende eller formildende omstændigheder.

For så vidt angår sagerne om røveri i privat hjem med motiv af hævn eller inddrivelse af påstået gæld eller lignende (kategori 2) og sagerne om indbrud, som udvikler sig til et røveri (kategori 3), anførte Rigsadvokaten, at domstolene også i disse sager generelt ved straffastsættelsen lagde vægt på, at røveriet er begået i privat hjem. På baggrund af sagernes forskellighed fandt Rigsadvokaten det imidlertid vanskeligt at udtale sig mere præcist om straffeniveauet for disse sager.

Rigsadvokaten anførte, at den skærpede strafferetlige vurdering, som ligger i anklagemyndighedens påstand om, at det skal anses som en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem, måtte anses for at have haft indflydelse på domstolenes fastsættelse af straffen i skærpende retning. Der kunne således siges at være sket en skærpelse af straffniveauet, navnlig i sagerne om de egentlige hjemmerøverier (kategori 1).

Rigsadvokaten fandt endvidere, at der ved højesteretsdommen var fastlagt et vist – strengt – straffniveau for egentlige hjemmerøverier, og at det var slået fast, at det skal anses for en selvstændig skærpende omstændighed, at et røveri begås i et privat hjem. På den baggrund fandt Rigsadvokaten ikke behov for yderligere initiativer til sikring af en skærpet strafferetlig vurdering på området. Rigsadvokaten fandt dog, at det ville være nyttigt at følge strafudmålingen i sager om de egentlige hjemmerøverier i endnu en periode for derved at sikre fortsat opmærksomhed på området.

I overensstemmelse hermed anmodede Justitsministeriet ved brev af 23. november 2009 Rigsadvokaten om at udarbejde en fornyet udtalelse om straffene i sager om egentlige hjemmerøverier.

2. Rigsadvokaten har herefter iværksat en ny midlertidig underretnings- og forelæggelsesordning i sager om egentlige hjemmerøverier og har på den baggrund udarbejdet en ny redegørelse, der omfatter by- og lands-

retsdomme, hvor dommen er afsagt i perioden fra den 1. juli 2009 til den 1. juli 2010. Endvidere er ankedomme, som er afsagt af landsretterne efter udløbet af den nævnte periode, medtaget, hvis byrettens dom i sagen er afsagt inden udgangen af juni 2010.

Den samlede gennemgang af dommene viser efter Rigsadvokatens opfattelse, at normalstraffen for egentlige hjemmerøverier forsat ligger i niveauet 2 år og 6 måneder til 3 års fængsel. Straffastsættelsen i den enkelte sag vil dog – ligesom i andre straffesager – altid ske efter en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder i både skærpende og formildende retning.

Efter Rigsadvokatens opfattelse viser gennemgangen af de indberettede domme om hjemmerøverier, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri – i overensstemmelse med tilkendegivelserne i Højesterets ovennævnte dom fra 2009 – anses for en selvstændig skærpende omstændighed af domstolene ved straffens fastsættelse. I hovedparten af de indberettede sager har retten således også udtrykkeligt anført, at det anses for en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem.

Det er Rigsadvokatens generelle indtryk, at der i overensstemmelse med det, der er anført i Rigsadvokatens redegørelse fra 2009, inden for de senere år kan konstateres en skærpelse af strafniveauet i sager om egentlige hjemmerøverier, og at dette skærpede strafniveau generelt følges af domstolene.

Rigsadvokaten anfører videre, at der både i politikredsene og hos statsadvokaterne er stor opmærksomhed på disse sager, herunder at det af anklagemyndigheden ved strafudmålingen påberåbes som en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet er begået i et privat hjem, og at det er Rigsadvokatens opfattelse, at domstolene må forventes også fremover at tillægge denne omstændighed væsentlig betydning ved straffastsættelsen.

Rigsadvokaten bemærker endvidere, at Rigsadvokaten i øjeblikket er i færd med at udarbejde en domssamling, som indeholder domme om hjemmerøverier, der er omfattet af Rigsadvokatens redegørelse fra oktober 2009. Dommene, som er indberettet til brug for den foreliggende redegørelse, vil endvidere blive indarbejdet i domssamlingen, ligesom fremtidige domme om hjemmerøverier vil indgå i domssamlingen. Rigsadvokaten er af den opfattelse, at domssamlingen vil bidrage til at sikre

en fortsat skærpet opmærksomhed om strafudmålingen i sager om egentlige hjemmerøverier samt give anklagere en let adgang til relevant retspraksis, der vil kunne påberåbes i sager af denne karakter. Med henblik på at sikre fortsat fokus på sanktionsniveauet i sager om hjemmerøveri vil disse sager desuden fremover jævnligt blive drøftet i anklagemyndighedens Fagudvalg om Personfarlig Kriminalitet, som består af repræsentanter for alle politikredse og regionale statsadvokater samt Rigsadvokaten.

På det foreliggende grundlag finder Rigsadvokaten således ikke behov for at iværksætte en fornyet forelæggelses- og indberetningsordning mv. om strafniveauet i sager om hjemmerøverier eller i øvrigt at iværksætte yderligere særlige initiativer med henblik på at sikre en skærpet strafferetlig vurdering på området.

3. Justitsministeriet kan henholde sig til det, der er anført af Rigsadvokaten.

Justitsministeriet ser med stor alvor på hjemmerøverier, ikke mindst i lyset af den meget store belastning som denne form for kriminalitet kan indebære for ofrene.

Justitsministeriet har på den baggrund med tilfredshed noteret sig Rigsadvokatens oplysninger om, at normalstraffen for egentlige hjemmerøverier har stabiliseret sig i niveauet 2 år og 6 måneder til 3 års fængsel, omend der i sager, hvor særligt formildende omstændigheder gør sig gældende, kan blive tale om en mildere straf.

Justitsministeriet er i øvrigt af de grunde, som er anført af Rigsadvokaten, enig i, at der ikke er behov for at iværksætte yderligere initiativer med henblik på at sikre en skærpet strafferetlig vurdering på området.

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard